

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..

ચૂંટાયા પછી નેતાનો, સત્તા-પતંગ ચગો છે
સમાજ સેવા નહીં કાપાકાપી એની રગો છે
દેતા નથી ચગવા એ કોઈને, નાખે છે લંગર
હોય એક ૧ ઘણે છતાં પેય લેવાના ઈંગે છે

ચગ્યા પછી ચ,
હવા ખોઈ દે દગો -
મારે ચૂંટાટ !

આપે છે ઠીલ,
ખાયકી - કૌભાંડમાં -
છૂટા દોરથી...

હાઈકુ

ચિંતન

ચત્ર બ્રહ્મ ચ ક્ષમં ચ સમ્યંચ ચરતઃ સદ્દ !
તં લોકં પુણ્યં પ્રજ્ઞેષં ચત્ર દેવાઃ સહાગ્નિ ના ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક યજુર્વેદમાંથી લેવામાં આવેલ છે. જે દેશ અને સમાજમાં જ્ઞાન અને શોધ એક સાથે મળીને કાર્યાલિત થાય છે તે દેશ અને સમાજ પવિત્ર રહે છે. બ્રહ્મ એટલે જ્ઞાન અને ક્ષમં એટલે શોધ. શોધ વિહોણું નહીં જ્ઞાન કે જ્ઞાનવિહોણું નહીં શોધ હોવા ન હોવા બરાબર જ છે. જ્ઞાન એટલે વિદ્યા અને મા સરસ્વતીની ઉપાસના. સરસ્વતીની ઉપાસનાને અંતે જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય પણ એ આ જ્ઞાનનો વિનિયોગ વહેવારીક ધરવામાં અંતે જ્ઞાન પ્રાપ્તિએ પોથી પંડિત યવા બરાબર જ છે. એ આ જ્ઞાન દેશના સીમાડાનું રક્ષણ કરી શકે નહીં તો એ જ્ઞાન વ્યર્થ જ છે. એ જ રીતે નક્કર બાવડાં બળથી સમાજ કે દેશ તેજસ્વી અને પ્રતિભાશાળી થઈ શકે નહીં.

હુવનામાં ઘણીવાર એવું બને છે કે ઈશ્વરના ન હોય તો પણ યુદ્ધમાં ઉતરવું પડે. આ યુદ્ધ એટલે શસ્ત્રો સાથે રાષ્ટ્રદેશનામાં નહીં પણ અપરંપર સામાજિક ઘર્ષણો તથા અસંતુલિત હુવનાને વ્યવહાર પણ હોય છે. આ બધામાં શારીરિક ઉપરાંત માનસિક સંકલ્પ બળ અનિવાર્ય હોય છે. આ વિનિયોગ વિના સમાજ સુદૃઢ હરી શકે નહિ. સમાજ અને સંસ્કૃતિએ પોતાના સામાજિક સુદૃઢ કરવા આ વાત સ્મરણમાં રાખવા જેવી છે.

- સુવિચાર**
- હોને દો તમાશા મેરી ભી જિંદગી કા, મેંને ભી... મેલે મેં બહુત તાલિયાં બજાઈ છે - **ગુલનારા**
 - જરા વિચારજો, રાવણનું દહન કરતાં પહેલાં આપણે જ અને બનાવીને, ઊભો કરીને છીએ - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય**
 - વરસાદના છાંટા શીખવે છે કે જિંદગીની સૌથી અદ્ભૂત શણે પકડી શકાતી નથી ફક્ત માણી શકાય છે - **નવનીત**
 - કોઈની ક્રિયા - પ્રતિક્રિયા આપણા આનંદને પ્રભાવિત ન કરવી જોઈએ - **બી.કે. શિવાની**
 - કથા એ નવા દિવસનું ઉપચાર સત્ર છે અને જીવનની શુદ્ધિનો ધણ છે - **રમેશભાઈ ઓઝા**
 - મર્યાદા જાતે નક્કી કરવામાં આવે તો જ એ મર્યાદા કહેવાય, બીજા નક્કી કરે તો પછી શરમ કહેવાય - **હરીશ દિવેદી**
 - આજનું ઔષધ - સ્તનપાન કરાવતી માતાઓ અને શતાવરી યૂર્ણ, જીવંતી યૂર્ણ અને સાકર નાખીને ગાયનું દૂધ નિયમિત લેવું (**સંકલન : દીપક વી. આશરા**)

બોધકથા

એક વાર પરણેલા યુવાને કબીરને પૂછ્યું, 'હું એક નવો પરણેલો યુવાન છું. ધરના તમામ લોકો સાથે મારે નાની નાની બાબતે ઝગવા થતા રહે છે. મારે આમાંથી છૂટકારો મેળવવો છે. કંઈક ઉપાય બતાવો. કબીરે યોગીવાર આંખો મીચી દીધી અને આંખો ખોલી એમના પત્નીને બોલાવીને કહ્યું, 'જરા દીવો સળગાવી લાવજો.' તેના પત્ની ભરબપોરે દીવો પેટાવી કબીરને આપ્યો. પેલા યુવાને આશ્ચર્ય થયું. ભરબપોરે દીવાનું શું કામ છે? થોડી મીનીટો પછી, કબીરે પાછું પત્નીને કહ્યું, 'કંઈક મીઠાઈ હોય તો લાવજો.' આ વખતે યુવાને થયું ધોળા દિવસ દીવો માંગ્યો તથા મીઠાઈ માંગી તો નમકીન આપ્યા. યુવાને અકળાઈને ચાલવા લાગ્યો. કબીરે તેને પૂછ્યું, 'અરે ભાઈ, તમારા પ્રશ્નનું સમાધાન થયું કે નહીં.' પેલાએ કહ્યું, 'મને આમાં કંઈ સમજાયું નથી.' કબીરે હસીને કહ્યું, 'જો ભાઈ, મેં મારી પત્નીને આટલા પ્રકાશનમાં દીવો સળગાવવાનું કહ્યું, ત્યારે તે કહી શકત કે તમે પાગલ થઈ ગયા છો. બરા બપોર વળી દીવાની શી જરૂર? પરંતુ તેણે તેમ ન કહ્યું, કારણ કે તેને વિશ્વાસ હતો કે જરૂર કંઈક કામ હશે, ત્યારે જ એમણે દીવો મંગાવ્યો હશે. એ જ રીતે મેં જ્યારે મીઠાઈ મંગાવી તો તેમને નમકીન આપ્યું, પરિણામે વચ્ચે સમજાવ્યું કે ઘરમાં મીઠાઈ નથી માટે તે નમકીન લાવ્યા છે. આ જ તારા સવાલનો જવાબ છે ભાઈ.' પરિણામે વચ્ચે સમજાવ્યું હોય તો વિશ્વાસમાં વિષય પરિસ્થિતિ પણ આપણે દૂર થઈ જાય છે. માટે ગુડકલેશનના રોડેશન રોવાથી કંઈ જ વળવાનું નથી. પરિવારમાં એકમેક ઉપર વિશ્વાસ રાખવાથી જ મનમગ્ન સધાય છે. એકની ભૂલ બીજા સંભળાવી લે અને બીજાની ત્રુટી પહેલાં એ નજરઅંદાજ એ જ સ્વસ્થ ગૃહસ્થીનાં મૂળમંત્ર છે.

સૂર્યપર્વની ગરિમા કરુણામય હોવી ઘટે

મકર સંક્રાંતિ દર વર્ષે આવે છે, છતાં સનાતન ધર્મમાં ભીષ્મના વિસ્મરણનો મકર સંક્રાંતિનું સ્મરણ નથી થયું. સૂર્ય જ્યારે ઉત્તર દિશા તરફ ગતિ કરે ત્યારે સ્વાભાવિક રીતે જ ચેતનાનું ઊર્ધ્વારોહણ શરૂ થાય છે. સૂર્ય સ્થિર છે અને ગ્રહમંડળ એની આસપાસ રાસ રમે છે, ફુદરરી કરે છે. પરંતુ દૈનિકમ તો જુઓ! આપણને આપણી પૃથ્વી સ્થિર લાગે છે, અન્ય કોઈ ગ્રહ પર જીવસૃષ્ટિ હશે તો એને પમ પોતાનો ગ્રહ સ્થિર લાગતો હશે અને સૂર્ય પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ પ્રવાસ કરતો હોય એવો ભ્રમ સરજાતો હશે. પૃથ્વીની ધરીને અનુરૂપ સૂર્ય શિયાળા દરમિયાન ક્યારેક છેક અગ્નિમૂળામાં ઊભો લાગે છે, ને પછી ઉનાળામાં એ ઈશાન મૂળા સુધી પહોંચી જાય છે. સૂર્ય સાંસ્કૃતિકતાનું પ્રતીક છે. સૂર્ય જીવનદાતા છે. જન્મ કુંડળીમાં રૂંદે રૂંદે વીંધવા હોવા છતાં, ઈચ્છામયુત્યનું વરદાન પામેલા હોઈ અંતિમ શ્વાસ માટે મકર સંક્રાંતિની રાહ જુવા માગતા હતા. અર્જુને એમને કુરુક્ષેત્રના યુદ્ધમંદાનમાં શરણેલા બનાવી આપી હતી. ગજબ છે આપણે ઈતિહાસ અને અજબ છે આપણી સંસ્કૃતિ. મકર રાશિમાં પ્રવેશતો સૂર્ય એ ઊર્ધ્વગતિનો સંકેત છે. ચરાચર વિશ્વમાં પ્રવેશતો સૂર્ય એ ઊર્ધ્વગતિનો સંકેત છે. ચરાચર વિશ્વમાં પણ ધીમે ધીમે ઊર્જાનો સંચાર થાય છે, ઉષ્માપ્રેરિત વસંતનો પગરવ સંભળાય છે અને ખડું પૂછો તો એટલા જ કારણકાર આપણા પૂર્વજોએ નૂતન વર્ષારંભ પણ સૂર્યની ઊર્ધ્વગતિ પછી આવતી ચૈત્રી પ્રતિપદાથી સ્વીકારેલો છે. ગુજરાત એકલું જ દીપ્તોસ્તવી પછી નવું વરસ શરૂ કરી દે છે. વિક્રમ સંવતની મૂળ અવધારણામાં નૂતન વર્ષ ઉત્તરાયણ પછી જ ઊજવાય છે. ગુજરાતમાં તો ઉત્તરાયણ માત્ર પતંગોત્સવ બનીને રહી ગયું છે. પ્રજા ઉત્સવપ્રિય હોય છે અને મકરસંક્રાંતિ તો સૂર્યાસ્ત છે. સૂર્યને સલામ ભરવા માટે જ કોઈએ પહેલી પતંગ ઉડાડી હશે! પરંતુ પતંગોત્સવ કાળક્રમે મનોરંજનનો ઉપક્રમ બની રહ્યો છે. ગુજરાતમાં એનો મહિમા નવરાત્રીને આંબવા મથતો રહ્યો છે. વિશ્વના સહેલાણીઓ પતંગ ઉડાડવા ગુજરાત આવે છે. છલ્લાં વર્ષો દરમિયાન આ ઉત્સવ પ્રવાસન માટેનું નિમિત્ત બની રહેલ છે. સરકાર જાતે પતંગોત્સવનું આયોજન કરી સહેલાણીઓને આકર્ષે છે. તલસાંકળી, બોર અને શેરીના સાંઠા લઈ વહેલી સવારથી જ ગરવી ગૂજર પ્રજા મકાનોનાં ધાબાં પર ગોઠવાઈ જાય છે. પતંગોની સાથે યોવનનો હેલ્લારો બોલાય છે. પરંતુ સાથે જ અનેક નિર્દોષ પંખીડાં માટે એ કારમી પીડા અને અપમત્યુનું નિમિત્ત પણ બની રહે છે. આપણા કરુણાશીલ મુખ્યમંત્રીશ્રી ઉત્તરાયણને 'કરુણા પૂર્વ' તરીકે ઊજવાવાની હાલક કરે છે. માણસ પોતાના આનંદ ખાતર નિર્દોષ પંખીઓને પીડા પહોંચાડે, એમની પાંખો તોડી આપે - એ તો કેવી ફૂર ઘટના કહેવાય! આત્મોત્તના આ ઊર્ધ્વારોહણ પર્વમાં તો અબોલ પશુપંખીઓની ચિંતા કરવાની હોય, ગાયોને લીધું ઘાસ નીરવાનું હોય. કાળક્રમે ઉત્સવ એના મૂળ ઉદ્દેશથી ભટકી કંઈક ઊલટું જ કરી બેસે - એનું આંબવનું ઉદાહરણ મકરસંક્રાંતિ છે. પંચાંગમાં કેટલાંક વણજોયા મુદૂર્ત હોય છે, એમાં મકરસંક્રાંતિ મોખરે છે. એ સદાકાળ શુભ દિવસ મનાતો રહ્યો છે. આવી, એના શુભભવને પુરસ્કારીએ. ઊંઘિયાની વિજયત માણીએ.

કાયાને ઘડનારાને ઓળખો રે...

‘સાચું જ જાણે શબ્દની અલખ આરાધના થતી હોય એવું લાગ્યું...’

‘અહીં અલખ કાર્યક્રમમાં જાણે પ્રેમનો મલક સુર-શબ્દની અનુભવાયો...’

‘કલાકારોની પ્રસ્તુતિમાં પ્રાચીન સંસ્કૃતિ માટેનો એમનો પ્રેમ પણ ઝલકતો હતો...’

કાર્યક્રમ પૂરો થયે શ્રોતાઓ પરસ્પરને આવા વાક્યોમાં પોતાની સંવેદના કહેતા હતા અને કાર્યક્રમને બિરદાવતા હતા.

કાર્યક્રમ હતો અમરેલીમાં, આયોજન હતું રાજીવ હરિયાણીના કન્સેપ્ટ સાથે મ્યુઝિકલ સોલ્સ ૧૮૧૦ અને ‘અલખ’ શિષ્યકે હેઠળ રજૂ થયા હતા સૂરી પરંપરાના, પ્રાચીન ભજનવાણીના, લોકગીતોના પ્રારંભિક અમૂલ્ય બજાનામાંથી સ્મરણીય ગીતો.

હિરેને દુધરેજીયા, ધર્મિષ્ઠા દુધરેજીયા, વૈભવ ત્રિવેદી, મનીષ દુધરેજીયા, ગોપાલ દુધરેજીયા, જનક ગોંડલિયા, તપોબન શર્મા અને પ્રણવ પંડ્યાની પ્રસ્તુતિથી પરંપરા અને આધુનિકતાનો સમન્વય સર્જાયો હતો. પૂજ્ય બાપુના સાંનિધ્યમાં ચિત્રકૂટધામ ખાતે પ્રસ્તુતિના મંગલવાચરણ પછી સૌ પ્રથમવાર આ કાર્યક્રમની જાહેર પ્રસ્તુતિ થઈ હતી.

રાજીવ પોતાની વાત માંડતા કહે છે કે ‘મારો ઉછેર મારા સદ્ગુરુના સાંનિધ્યમાં થયો એટલે બાળપણથી જ ભજન માટે સંતવાણી સાથે માંઢલો જોડાયેલો રહ્યો... શ્રેષ્ઠ ભજનકોને સાંભળતો ત્યારે થતું કે સંતવાણી શબ્દોમાં સત પરંબુ છે, નવી પેઢી સુધી આ શબ્દો પહોંચે, તેઓ અને એને સમજે, એને ધામે તો આનંદ થાય... અને એ માટે મેં Music Souls 18૧૦ પ્રારંભ કર્યો.’

રાજીવ અને હીરેને મૂળ શબ્દોને સાચવીને કંપોતીશાસ્ત્રની રીતે કરતા ગયા. શેરી વળાવી (નરસિંહ મહેતા), પ્રેમનગર (બ્રહ્માનંદજી), પ્રેમનગર (બ્રહ્માનંદજી) (અમર મા) બીનીતી સુનીયે (પંડિત નરેન્દ્ર શર્મા) ભોલે તેરી જટા મેં, ગુરુજી આવા ગોંડલિયા, તપોબન શર્મા અને પ્રણવ પંડ્યાની (કાગ બાપુ) સ્વચ્ચંદ્ર સદ્ગુરુના (સવારામ ભગત), રબ માને, વિશ્વબંરી સ્તુતિ અને મારી તારું કંકુ (અવિનાશ વ્યાસ) જેવા ગીતોના અનાપલગડ વર્ડન તૈયાર કર્યાં. ખુબ સારો પ્રતિસાદ મળ્યો. કોક મીટ્સ અર્બનના હેતુ સાથે મ્યુઝિક કોન્સર્ટસ કરી જેમાં ઓસમાણ મીર, કીતિદાન ગઢવી, જીહાન્વી, શ્રીમાંકર, હિમાલી વ્યાસ, નાયક, ફકીરા ખેતાબાન, પારસધાર, ગાર્ગી વોરા, ધરા શાહ, દિપક હરિયાણી, તેજદાન ગઢવી, નારણ ઠાકર, વિજય ચુડાસમા, વસંત દુધરેજીયા જેવા કલાકારોએ મનભાવન પ્રસ્તુતિ કરી.

અ 1૧-11-૨૦૨૦ સમયમાં આ કલાકારો પરંપરાગત પ્રાચીન સંતવાણી - સૂફી સંગીત, લોકગીતોની ધરોહરને નવી પેઢી સુધી પહોંચાડવા માટેના એક કાર્યક્રમનું આયોજન ઉલ્લાસ સાઓથે કરી રહ્યા છે.

ભજનવાણીના મુખ્ય ઘાટ એવા મહામાર્ગ, નાથયોગ, સગુણ-નિર્ગુણ સંતપરંપરાના તથા અન્ય પારંપરિક ભજનો, લોકગીતો, ઋતુ ગીતો, સૂફી સંગીત, વગેરેનો અભ્યાસ કરીને, આ ક્ષેત્રમાં જેઓએ ઉત્તમ પ્રદાન કર્યું છે તેમની વૈશ્વિક ચેતનાને ઝીલીને ગાવા-સંભળવાની મોજ આવે એવું કામ એમને કામ કરવું છે.

સમયમાં આ કલાકારો પરંપરાગત પ્રાચીન સંતવાણી - સૂફી સંગીત, લોકગીતોની ધરોહરને નવી પેઢી સુધી પહોંચાડવા માટેના એક કાર્યક્રમનું આયોજન ઉલ્લાસ સાઓથે કરી રહ્યા છે.

ભજનવાણીના મુખ્ય ઘાટ એવા મહામાર્ગ, નાથયોગ, સગુણ-નિર્ગુણ સંતપરંપરાના તથા અન્ય પારંપરિક ભજનો, લોકગીતો, ઋતુ ગીતો, સૂફી સંગીત, વગેરેનો અભ્યાસ કરીને, આ ક્ષેત્રમાં જેઓએ ઉત્તમ પ્રદાન કર્યું છે તેમની વૈશ્વિક ચેતનાને ઝીલીને ગાવા-સંભળવાની મોજ આવે એવું કામ એમને કામ કરવું છે.

કોન્સર્ટસ કરી જેમાં ઓસમાણ મીર, કીતિદાન ગઢવી, જીહાન્વી, શ્રીમાંકર, હિમાલી વ્યાસ, નાયક, ફકીરા ખેતાબાન, પારસધાર, ગાર્ગી વોરા, ધરા શાહ, દિપક હરિયાણી, તેજદાન ગઢવી, નારણ ઠાકર, વિજય ચુડાસમા, વસંત દુધરેજીયા જેવા કલાકારોએ મનભાવન પ્રસ્તુતિ કરી.

અ 11-11-૨૦૨૦ સમયમાં આ કલાકારો પરંપરાગત પ્રાચીન સંતવાણી - સૂફી સંગીત, લોકગીતોની ધરોહરને નવી પેઢી સુધી પહોંચાડવા માટેના એક કાર્યક્રમનું આયોજન ઉલ્લાસ સાઓથે કરી રહ્યા છે.

ભજનવાણીના મુખ્ય ઘાટ એવા મહામાર્ગ, નાથયોગ, સગુણ-નિર્ગુણ સંતપરંપરાના તથા અન્ય પારંપરિક ભજનો, લોકગીતો, ઋતુ ગીતો, સૂફી સંગીત, વગેરેનો અભ્યાસ કરીને, આ ક્ષેત્રમાં જેઓએ ઉત્તમ પ્રદાન કર્યું છે તેમની વૈશ્વિક ચેતનાને ઝીલીને ગાવા-સંભળવાની મોજ આવે એવું કામ એમને કામ કરવું છે.

કોન્સર્ટસ કરી જેમાં ઓસમાણ મીર, કીતિદાન ગઢવી, જીહાન્વી, શ્રીમાંકર, હિમાલી વ્યાસ, નાયક, ફકીરા ખેતાબાન, પારસધાર, ગાર્ગી વોરા, ધરા શાહ, દિપક હરિયાણી, તેજદાન ગઢવી, નારણ ઠાકર, વિજય ચુડાસમા, વસંત દુધરેજીયા જેવા કલાકારોએ મનભાવન પ્રસ્તુતિ કરી.

અ 11-11-૨૦૨૦ સમયમાં આ કલાકારો પરંપરાગત પ્રાચીન સંતવાણી - સૂફી સંગીત, લોકગીતોની ધરોહરને નવી પેઢી સુધી પહોંચાડવા માટેના એક કાર્યક્રમનું આયોજન ઉલ્લાસ સાઓથે કરી રહ્યા છે.

ભજનવાણીના મુખ્ય ઘાટ એવા મહામાર્ગ, નાથયોગ, સગુણ-નિર્ગુણ સંતપરંપરાના તથા અન્ય પારંપરિક ભજનો, લોકગીતો, ઋતુ ગીતો, સૂફી સંગીત, વગેરેનો અભ્યાસ કરીને, આ ક્ષેત્રમાં જેઓએ ઉત્તમ પ્રદાન કર્યું છે તેમની વૈશ્વિક ચેતનાને ઝીલીને ગાવા-સંભળવાની મોજ આવે એવું કામ એમને કામ કરવું છે.

હે નરેન્દ્ર! આપના જન્મદિને ફરી એકવાર આપના જન્મની આકાંક્ષા સેવતો એક ભારતીય

નરમાં ઈન્દ્ર એટલે નરેન્દ્ર. મનુષ્યોમાં સર્વોત્તમ એટલે નરેન્દ્ર. કોઈ અગમસૂત્રથી જ નરેન્દ્રનાં માતા-પિતાએ આ નામ રાખ્યું હશે. ભવિષ્યમાં આ માનવ, માનવ મટી મહામાનવ બનશે એવી શ્રદ્ધાને સાચી ઠેરવનાર મહામાનવ એટલે સ્વામી વિવેકાનંદ.

સ્વામી વિવેકાનંદ વિશે લખવું નથી. લખી શકાય જ નહીં. તેઓ કોઈ વિષય બનવા જેટલા સૂક્ષ્મ નથી. તેમનું ચિરંત વ્યક્તિત્વ, તેમની મેઘાવી પ્રતિભાને તો બસ અનુભવવાની હોય, વળી સ્વામીજી આવા લેખના મોહનાજ નથી, હું અને તમે મોહનાજ છીએ... આ બહાને તેમનું સ્મરણ કરવાને.

આજે તેમના જન્મદિને આપણે ચિંતન કરવાની આવશ્યકતા છે, તેમના એક-એક શબ્દ કે જે અજરામર છે. તેના વિશે વિચારવાનું છે, શું આપણે તેને અનુસરી શક્યા છીએ?

સમગ્ર દુનિયા માટે જેઓ ‘YOUTH ICON’ છે. તે મહામનીષિને આપણે કેટલા પચાવ્યા? ૧૨મી જાન્યુઆરીએ ‘યુવા દિન’ ઊજવીને રંગારંગ કાર્યક્રમ સમાપ્ત થઈ જાય તમે વળી પાછું એક વર્ષ માટે સૂઈ જવાનું! શાળા-મહાશાળાઓમાં આ પ્રસંગે વ્યાખ્યાન યોજાય, નિર્ધાર સ્પર્ધાઓ થાય... પણ એટલે બહુ ભૂલી જઈશું...

તેમના શિક્ષકોના દરેક ભાષણના આરંભબંદો આપણા કર્ણપટલ પર પડતા રહે તો જ આપણે સ્વામીજીને તથા તેમના વિચારોને સમજવાને સમજવા શકિતમાન બની શકીશું.

સમજવાની કળા છે.

‘ઓ ભારતવાસી! તારે માથે ભારે જોખમ છે. પશ્ચિમના આંધળા અનુકરણની માહિતી તને એવી ચોટી પડી છે કે ભુલિ, ન્યાય, સારાસારના વિચાર કે શારંગોના પ્રમાણ દ્વારા બરા-ખોટાનો નિર્ણય કરતો નથી. કાચમ ઘાટ રાખો કે આ દેશના જેવા ઉચ્ચ વિચારો અને ઉદ્દેશો ધરાવતી સંસ્થાઓ દુનિયાના ઊભા એકેય દેશમાં નથી. મારા એકલાના ઉપર જ બધો ભાર છે, એમ સમજીને તમે આ દેશના તથા આખી દુનિયાના ઉદ્ધારનો ભાર લો.’

દીર્ઘદ્રષ્ટા સ્વામીજીના શબ્દો અત્યારે પણ આટલા જ પ્રસ્તુત છે નો આપણે તેમના વિચારો વાંચીએ છીએ, વખાણીએ છીએ, પરંતુ અનુસરતા નથી.

આજે જ્યારે અધ્યાત્મિકતાની, ધર્મની સાચી ઓળખ આપણે વિરમરી ચુકવા છીએ ત્યારે આપણા દેશમાં સ્વત્વ, સ્વદેશભિમાન, અને રાષ્ટ્રધર્મને અભિસંતાત કરીને જીવનારાને સંકુચિત કહેનારા અને તુટીકરણની બાંધો પોકારીને છડેચોક સ્વધર્મદ્રોહ કરવાનો અભરખો

સમજવાની કળા છે.

‘ઓ ભારતવાસી! તારે માથે ભારે જોખમ છે. પશ્ચિમના આંધળા અનુકરણની માહિતી તને એવી ચોટી પડી છે કે ભુલિ, ન્યાય, સારાસારના વિચાર કે શારંગોના પ્રમાણ દ્વારા બરા-ખોટાનો નિર્ણય કરતો નથી. કાચમ ઘાટ રાખો કે આ દેશના જેવા ઉચ્ચ વિચારો અને ઉદ્દેશો ધરાવતી સંસ્થાઓ દુનિયાના ઊભા એકેય દેશમાં નથી. મારા એકલાના ઉપર જ બધો ભાર છે, એમ સમજીને તમે આ દેશના તથા આખી દુનિયાના ઉદ્ધારનો ભાર લો.’

દીર્ઘદ્રષ્ટા સ્વામીજીના શબ્દો અત્યારે પણ આટલા જ પ્રસ્તુત છે નો આપણે તેમના વિચારો વાંચીએ છીએ, વખાણીએ છીએ, પરંતુ અનુસરતા નથી.

આજે જ્યારે અધ્યાત્મિકતાની, ધર્મની સાચી ઓળખ આપણે વિરમરી ચુકવા છીએ ત્યારે આપણા દેશમાં સ્વત્વ, સ્વદેશભિમાન, અને રાષ્ટ્રધર્મને અભિસંતાત કરીને જીવનારાને સંકુચિત કહેનારા અને તુટીકરણની બાંધો પોકારીને છડેચોક સ્વધર્મદ્રોહ કરવાનો અભરખો

શિક્ષાગોની ધર્મ પરિષદમાં ‘અમેરિકાના બહેનો અને ભાઈઓ’ સંબોધન બાદ સ્વામી વિવેકાનંદે શું કહ્યું?

આજે ઉત્તરાયણનું પર્વ. ગાંધીનગર સહિત આખું ગુજરાત આ તહેવાર રંગેરંગ મનાવી રહ્યું છે. પરંતુ આજથી બે દિવસ પહેલાં ૧૨ જાન્યુઆરીનો એક અવિસ્મરણીય દિવસ હતો. આ દિવસ એટલે ન ભુલી શકાય કે, ભારતની આધ્યાત્મિક ચેતના અને જીવંત પૂરુષોનો પંથ કંડારનારા યુગપુરુષ સ્વામી વિવેકાનંદજીનો એ પ્રાગટ્ય દિન છે. સંવત ૧૯૧૯ના પોષ વદ સાતમ એટલે જાન્યુઆરી તા. ૧૨, ૧૯૧૯ સોમવારના રોજ સૂર્યોદયની છ મિનિટની વાર હતી ત્યારે નરેન્દ્ર નામનો આધ્યાત્મિક દેશનો સૂર્યોદય થયો. યાગીસ વંશથી નરેન્દ્ર જીવનકાળ દરમિયાન તેશદાઓ પ્રચંડ શકિતનો નાદ જગાવવાનું અને ભારત સહિત પશ્ચિમી દેશોમાં હિન્દુસ્તાનની આધ્યાત્મિક

આયોજનની વિચારધારા ૧૮૮૮ની ગ્રિમ ઋતુમાં ચાર્લ્સ કેરોલ બોનીના મગજમાં ઉદભવી. આ વિચારને અમેરિકાને આંદોષી આવકાર્યો. ચાર્લ્સના અધ્યક્ષપદે એક કમિટીની રચના થઈ. વર્ષ ૧૯૮૦માં તડમાર તૈયારીએ આરંભાઈ. આખી દુનિયા દરેક ધર્મના પ્રતિનિધિઓને પરિસંવાદમાં ભાગ લેવા આમંત્રણો મોકલાયા. તારીખ ૧૮ ઓક્ટોબર, ૧૯૮૩ સુધીમાં જુદા જુદા વિષયો ઉપર વિશદ ચર્ચા-વિચારણા કરતી વીસ જેટલી પરિષદો યોજવામાં આવી.

અંતે શિક્ષાગોની આર્ટ ઈન્સ્ટિટ્યૂટના વિશાળ મકાનમાં ‘હોલ ઓફ કોલમ્બસ’ નામના ભવ્ય ખંડમાં તારીખ ૧૧મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૩ના રોજ સવારે ૧૦ વાગે વિશ્વ ધર્મ પરિષદનું વિધિવત ઉદ્ઘાટન થયું. પ્રખુદ અને પ્રતિષ્ઠિત એવા ચાર હજાર પ્રેક્ષકો ‘હોલ ઓફ કોલમ્બસ’માં ટાંકણી પડે તો પણ અવાજ સંભળાય એવી શાંતિથી બેઠાં હતાં. ૧૦૦ ફૂટ લાંબા અને ૧૫ ફૂટ પહોળા મંચ ઉપર ચાર્લ્સ બોની અને કાર્ડિનલ ગીબર્સના નેતૃત્વમાં બબેની હારમાં વિશ્વભરમાંથી પોત પોતાના દેશના પોષાકમાં સજજ થઈને આવેલા અનેક ધર્મો અને પંથોના પ્રતિનિધિઓ મંચ ઉપર દાખલ થયા. મંચ ઉપર મૂકવામાં આવેલી ખુરશીઓમાં પ્રતિનિધિઓએ તેમનું આસન ગ્રહણ કર્યું. આ દ્રશ્ય ખૂબ અદ્ભુત અને રમણીય હતું. આ ભવ્ય સભામાં સ્વામી વિવેકાનંદજીએ વક્તવ્ય આપવાનું હતું. બપોર સુધીની પ્રથમ બેઠકમાં આઈ પ્રતિનિધિઓએ ટૂંકા પ્રવચનો કર્યાં. સવારની બેઠક પૂરી થઈ ત્યારબાદ બપોરની બેઠકમાં ચાર પ્રતિનિધિઓએ તેમના વિચારો વ્યક્ત કર્યાં. બધા જ પ્રતિનિધિઓ તૈયાર કરેલા ભાષણો જ વાંચી ગયા હતાં.

સ્વામી વિવેકાનંદે કાળગમમાં કોઈ વિચારો લખ્યા ન હતાં. હૃદયના ઊંડાણમાંથી સ્વામીજી એમના ગહેરા અને પહોડી અવાજમાં જ્યારે બોલવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે સભામાં સત્તાટો વ્યાપી ગયો. ડો. બેરોએ સ્વામીજીને આપી વક્તવ્ય માટે નિમંત્રીત કર્યાં. સ્વામીજીએ દેવીની સ્તુતિ કરીને એમના વક્તવ્યની શરૂઆતમાં સૌથી પહેલાં ‘અમેરિકાના બહેનો અને ભાઈઓ...’ સંબોધન કરીને તેમણે બોલવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે આખી સભાએ તાળીઓના ગડગડાટથી તેમના આ શબ્દોને વધાવી લીધાં. સામાન્ય રીતે અમેરિકન ‘સજજનો અને સન્નારીઓ’ના સંબોધનથી ટેવાયેલા હોય ત્યારે સ્વામીજીના આ શબ્દોથી બધાં પ્રભાવિત થઈ ગયા. શિક્ષાગોની ધર્મ પરિષદમાં લગભગ

કહેવાતા હિન્દુઓને આ દેશનાં છતી આંખે ધૂતરાપૂર બનનારા મતિભ્રષ્ટ આપણા બંધુઓને દિશાદર્શન દેવા માટે અને કપટપૂર્વક ઊભી કરેલી છાંચેશી અરાજકતાનો દોર ફૂટી નીકળ્યો છે ત્યારે હે નરેન્દ્ર! (આ સંબોધન કરે છે, કારણકે અમે હજી સુધી સ્વામી વિવેકાનંદને સમજી શકવા સમર્થ બન્યા નથી) હે મહામાનવ! આ પૃથ્વી પર આપના જા અર્પિત નીતાતી આવશ્યકતા છે, આજે જ્યારે અમે સ્વતંત્રતા મેળવી ચૂક્યા છીએ ત્યારે અમને નવેસરથી દિશાદર્શન આપવા માટે પધારો, જેથી અમે ચેતનવંતા બનીએ.

‘YOUTH ICON’ તરીકે અમે કિલ્મી અભિનેતા અને અભિનેત્રીઓને તથા સ્ટોડો કમાતા ખેલાડીઓને સાથે બેસાડીને વ્યુદ્ધિનું પ્રદર્શન કરીએ છીએ, કારણકે આ જ અભિનેતા અભિનેત્રી સમગ્ર સમાજને સાચો માર્ગ ચિંધવાના બદલે શબ્દોના બચ્ચાદ અને વર્તણૂકના ભ્રાદ પ્રદર્શનથી અવળા રસ્તે લઈ જાય છે, તો આપના જેવી શાશ્વત ચિરંતન વિભૂતિને વિસ્મરીને આવા કથીર જેવા વ્યક્તિઓમાં આદર્શ શોધનાર અમ જેવા અધુભાને માર્ગદર્શન આપવા પણ આપે અવતરવું જ પડશે.

‘હે મહામાનવ નરેન્દ્ર! આપના જન્મદિને ફરી એકવાર આપના જન્મની આકાંક્ષા સેવતા એક ભારતીયના કોટિ કોટિ વંદન સ્વીકારશે.’

- jayuoza@gmail.com
Mo.9898046488

જન્મ થયો છે કે જેણે મહાન જરૂરોસ્તી પ્રજાના અવરોધને આશ્રય આપ્યો છે અને હજી તેઓ સ્વમાન સાથે ત્યાં વસી રહ્યા છે. બંધુઓ! તમારી સમક્ષ હું એક સ્તોત્રમાંથી થોડી પંક્તિઓનું ઉચ્ચારણ કરું છું કે જે સ્તોત્રનું હું કેટલું બાળપણથી પારાયણ કરતો આવ્યો છું અને ભારતના લાખો મુદૂર્ત દરરોજ એનું પારાયણ કરી રહ્યા છે - ‘જે પ્રમાણે ભિન્ન ભિન્ન મૂળમાંથી ઉદભવ પામેલી જુદી જુદી સંસ્કૃતિઓના પ્રવાહો અને એક સાગરમાં એકત્રિત થાય છે, તેવી રીતે હે પ્રભો! મનુષ્યો પોતપોતાની રચિત અનુસાર ગ્રહણ કરે તે બધા માર્ગો ભલે જુદા જુદા દેખાય, સીધા લાગે, ઝાંઝાંચૂકા ભાસે, છતાં એ બધા તારી પાસે જ પહોંચે છે.’

‘અગાઉ કદાપિ ન ભરાયેલી ભવ્યતમ સભાની આ બેઠક, ગીતાએ પ્રબોધેલા પેલા અદ્ભુત સિદ્ધાંતનું જગત સમક્ષ સ્વતઃ એક સમર્થન - એક ઉચ્ચારણ - બની રહેલ છે કે ‘મારી પાસે ગમે તે વ્યક્તિ ગમે તે પ્રકારે આવે તો પણ હું તેને મળું છું. સૌ મનુષ્યો જે જે માર્ગો દ્વારા મારી પા